

ikke forstaa, at han kunde antage, at det kunde ske paa den Maade, han har søgt at gjennemføre det paa, nemlig ved den kongelige Resolution af forrige Aar. Det er mig, som sagt, umuligt at forstaa. Jeg skjønner ikke rettere, end at den meget ærede Minister heller ikke paa dette Punkt vil tage det, om jeg saa tør sige, fornødne Hensyn til de Anskuelser, der saaledes i en Række af Aar ere blevene udtalte om denne Anstalt. Jeg skal gjentage, at man vel har udtalt det Ønske, for at faae en ligeligere Fordeling, at faae Gaarden solgt o. s. v.; men deri ligger ikke, at man har tænkt sig, hvad nu foreslaas, en ny Bygning, thi skal denne indrettes efter en Anstalt, der har en 22—23,000 Rbd. i aarlig Indkomst, vil den for en væsentlig Del koste det Samme, som den nuværende sælges for, naar man tager Hensyn til de nuværende Prisforhold. Jeg skal nu rette det Spørgsmaal til den ærede Minister, om han uagtet hele Udvalget efter sin Opfattelse af Baisenhushets Forhold, ikke kan billige, at denne Bygning bliver opført, inden Omordningen finder Sted, desuagtet vil forsatte dermed, naar Tegningerne ere indkomne — maaske ere de allerede indkomne og anerkjendte — og fremdeles lade denne Bygning opføre. Jeg kunde ønske at høre den ærede Ministers bestemte Svar derpaa; thi der kommer en 3die Behandling, og Udvalget kan da tage under Overveielse, hvad man da skal gjøre. Vi have set, at det med Hensyn til Omordningen af disse Forhold ikke kan gaa, saaledes som det hidtil er gaaet, at gjøre Forandring ved kongelig Resolution; men man kunde i saa Henseende søge en Forandring gennem Finantsloven, saa at denne gamle Lei, der hidtil ikke har ført til noget heldigt Resultat, ikke bliver betraadt. — Jeg kommer nu til Spørgsmaalet om Theatret. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der staar i Betænkningen, at den meget ærede Minister har tilfattet Udvalget en Beretning om Theaterbygningen, bilagt med Kontrakter og med en Del Indberetninger fra Kommissionen o. s. v. Udvalget har saaledes haft hele det Materiale, det i saa Henseende kunde ønske sig, og som det efter Loven om Opførelsen af en ny Theaterbygning har Grund til at kræve, og Udvalget slutter med at udtale, at det har fundet sig tilfreds med disse Oplysninger og saaledes ikke har noget Videre at bemærke. Bilagene til Finantsloven, der ere tilfillede Udvalget, har selvfølgelig ethvert af Thingets ærede Medlemmer Udgang til, det er en gammel Praxis, og selv om det aldrig er bleven sagt, saa er det dog Noget, Enhver veed. Er der Noget specielt betvølet Finantsudvalget fortrølig, holdes det naturligvis tilbage, men for Øvrigt ligge selvfølgelig alle Bilag til Efterhyn af ethvert af de ærede Medlemmer. — Med Hensyn til den Forhandling, der for Øvrigt er bleven ført om Theatrets Betydning, da har jeg som Ordfører for Finantsudvalgets Flertal ingen Berettigelse til

at komme ind paa Sagen. Flertallet har ligesaa lidt som Mindretallet havt til Hensigt egentlig at ville fremkalde nogen Debat her om denne Theatrets Hovedsag. Det, der bringes paa Dmtale ved Ændringsforslaget under Nr. 33, er mere en Regnskabs-sag, eller om man vil, en Bevillings-sag, og jeg skal derfor afholde mig fra Udtalelser om det vigtige Spørgsmaal, som for Øvrigt er bragt paa Bane med Hensyn til Theatret. Jeg kan overhovedet ikke give noget som helst oplysende Bidrag til de interessante Betragtninger, vi have hørt, navnlig over en Uregelmæssighed vedkommende Theatrets Billetsalg. Men, hvad dette Ændringsforslag selv angaar, vil jeg dog gjerne fremstille, hvad det egentlig er, Sagen dreier sig om. Sagen er i Grunden ikke, forekommer det mig, den megen Dmtale værd, naar man ser ret paa Spørgsmaalet. Det er ikke et Besparselsesforslag. Betragter man det paa den Maade, tager man fuldstændig fejl. Forslaget kan vedtages, men Theatret er dog derved paa ingen Maade forhindret fra at forbruge 50,000 Rbd. udenfor dets ordinære Indtægter i næste Theatersaar. Det, som Spørgsmaalet derimod dreier sig om, er, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at man flytter, forsaavidt Theatret skulde bruge 50,000 Rbd. over sine ordinære Indtægter, 20,000 Rbd. eller et lidt større Beløb i kongelige Obligationer, svarende til 20,000 Rbd. i virkelig Værdi, over fra Theatrets Reservecfond til en anden Kasse. Det er kun denne Bogholderihistorie, der er Tale om ved Ændringsforslaget; thi, hvis Mindretallet vilde bevirke noget Andet og Mere, maatte det have taget Theatrets Budget for Theatersaaret 1873—74 og forlangt de og de og de Udgiftsposter nedfatte til et Beløb af 20,000 Rbd. og saa i Kraft af dette Budget sagt: driv nu Theatret under Hensyn til, at det ikke har nogen som helst Ret til at bruge mere end de 30,000 Rbd. Saa vilde der være presset paa i Retning af en Besparselse paa 20,000 Rbd., men saaledes som det foreligger her, er det kun et Bogholderispørgsmaal. Saa stiller da det Spørgsmaal sig for os: Er det hensigtsmæssigt at lave nye Bogholderikunster med Hensyn til Theatret det næstfødte Aar, forinden vi skulle til at forhandle om Theatrets Forhold i det Æle, derunder ogsaa dets Stilling til Staten og dets Betydning i og for sig. Her siger jo rigtig nok det ærede Medlem for Weise Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), at han og Mindretallet ved sit Forslag viser større Tillid til Theaterbestyrelsende Flertallet. Jeg vil tro det ærede Medlem, hvis han fra Theaterbestyrelsen kan faae Attest derved. Med Hensyn til en anden Uttring skal jeg udtale, at man ikke kan tvivle om, at Theaterbestyrelsen i denne Henseende som i enhver Henseende vil gjøre sin Pligt, uafhængig af, hvad vi vedtage. Jeg har ikke udtalt noget Ord i saa Henseende, thi det vilde være at fremsføre uberettigede Grunde for eller imod Forslaget; men jeg